

Johannesklokje

Jaargang 23 - Nummer 5

Een kaarsje zegt soms genoeg

November brengt kortere dagen, langere avonden en soms wat zwaardere gedachten. Terwijl de eerste feestverlichting in huizen en tuinen verschijnt, staan we stil bij Allerheiligen en Allerzielen. We denken aan de heiligen die ons voorgingen en aan mensen die we moeten missen. We steken een kaarsje aan voor een overledene, voor iemand die ziek is of zorgen heeft, of voor wie een steuntje in de rug kan gebruiken. En soms gewoon omdat we zelf wat licht kunnen gebruiken.

In onze kerk en bij de kapellen in ons landschap branden regelmatig kaarsjes. Zo'n vlammetje is eigenlijk een klein gebed. Je hoeft er geen grote woorden bij te zoeken. Een naam, een gedachte of een stil 'dankjewel' is genoeg. God kent ons hart ook zonder uitgebreide toelichting.

Op g'n Sjtroat heeft nog een paar praktische tips: steek het lontje aan, niet je mouw. En mocht je kaarsje moeilijk branden: harder bidden helpt misschien, maar een lucifer doet doorgaans meer. Steek vooral niet alle kaarsjes tegelijk aan. We willen lichtpuntjes, geen brandhaardjes! Steek gerust eens een kaarsje aan. Soms hoef je niets te zeggen om iets moois door te geven. Laat het licht de rest vertellen.

Bijzondere parochievieringen in november:

Zaterdag 31 oktober 19u Allerheiligenviering

Zondag 1 november 14u Allerzielenlof en grafzegening

Vrijdag 13 november 19u scouting viering St. Martinus

Zondag 15 november 9.30u opening carnavalsseizoen

Zaterdag 21 november 17u St.Cecilia-viering harmonie

Zaterdag 28 november 19u St.Cecilia-viering gemengd kerkelijk zangkoor

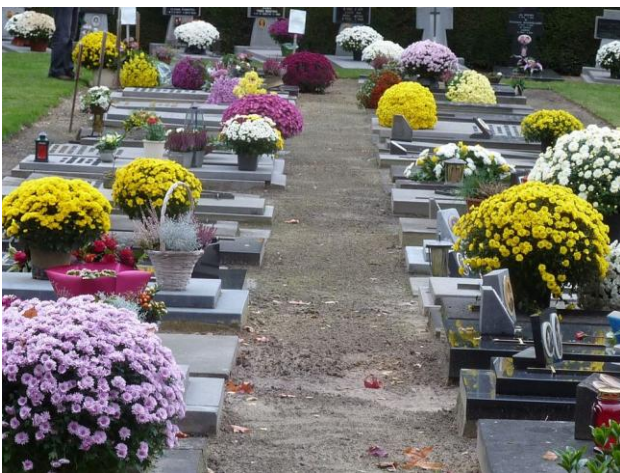
Onder de naam parochies E-M-S (Epen-Mechelen-Slenaken) treft u de gezamenlijke informatie site en jaarplanner aan over de federatie parochies Epen, Mechelen en Slenaken.

Redactieadres Johannesklokje: pastoriemechelen@gmail.com

Allerheiligen en Allerzielen: twee dagen, één gedachte

Als de bladeren vallen en de dagen korter worden, komt er in het begin van november een bijzondere tijd. We spreken dan vaak over “Allerheiligen-Allerzielen”, in één adem, alsof het één dag is. Dat is ook niet zo vreemd, want de twee dagen liggen dicht bij elkaar en horen bij elkaar. Toch heeft elke dag een eigen kleur, en het is mooi om daar even bij stil te staan.

Op 1 november, met Allerheiligen, kijken we omhoog. We vieren dan alle heiligen. We denken aan de grote namen die we uit de kerk en uit onze eigen streek kennen, zoals Sint-Servaas. Maar we denken ook aan al die mensen van wie niemand de naam meer weet. Mensen die in stilte het goede deden, die liefhadden en trouw bleven, en die nu thuis zijn bij God. Allerheiligen is daarom een feestdag. Het is een dag vol licht, die ons vertelt dat de dood niet het laatste woord heeft.

Een dag later, op 2 november, wordt het stiller. Met Allerzielen gaat het niet meer over de heiligen in het algemeen. Het gaat over de mensen die wij gekend hebben. Een moeder die altijd koffie klaar had staan, een vader met zijn vertrouwde gewoonten, een echtgenoot of echtgenote met wie we een leven deelden. Een kind dat veel te vroeg ging. Een vriend, een buurvrouw, een opa die verhalen vertelde. Op die dag noemen we hun namen. We gaan naar het kerkhof, zetten bloemen bij het graf en steken een kaarsje aan. We bidden voor hen en leggen hen in Gods handen.

Zo lopen de twee dagen in elkaar over, als een brug tussen hemel en aarde. Op Allerheiligen zien we waar we op hopen. Op Allerzielen brengen we onze dierbaren naar die hoop toe. Het feest van de ene dag geeft troost aan het gemis van de andere.

Wie iemand heeft verloren, weet dat liefde niet ophoudt bij een afscheid. Het gemis zit soms in kleine dingen: een lege stoel aan tafel, een liedje op de radio, een geur of een uitdrukking die ineens een herinnering oproept. Het kan pijn doen, maar het laat ook zien hoe diep iemand in ons leven verweven blijft. Zij zijn niet zomaar verdwenen. Ze leven voort in wat ze ons gaven, in onze herinneringen en in ons hart.

In deze dagen mogen we dat gemis een plek geven. We hoeven niet sterk te zijn. We mogen even stil worden, een traan laten, of glimlachen om een mooie herinnering. En als we dan dat kleine vlammetje aansteken, zegt het meer dan woorden kunnen zeggen: je bent niet vergeten, je hoort nog altijd bij ons.

U bent van harte welkom om in onze vieringen samen te komen, om te gedenken, te bidden en elkaar tot steun te zijn. Want samen dragen we het gemis wat lichter, en samen houden we het licht brandend.

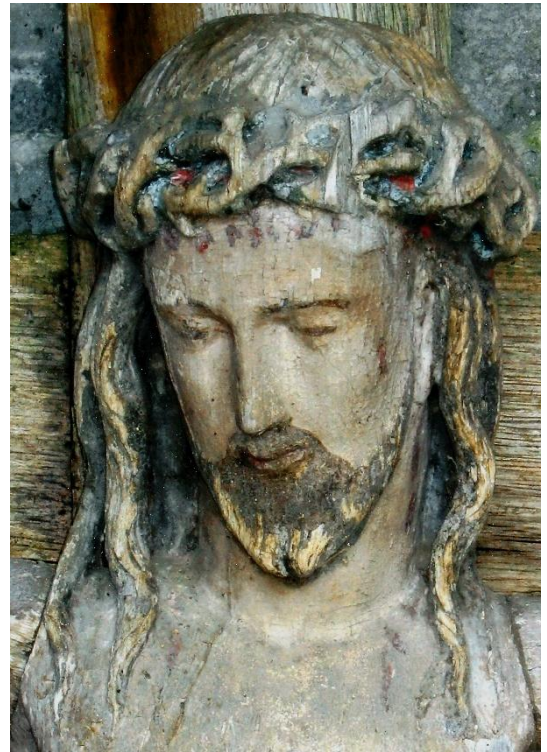
Pastoor Patrick Lipsch

2025 Allerzielen 2026

Herdenken wij in ons gebed
alle overleden parochianen.
In het bijzonder hen
die wij vanuit onze geloofsgemeenschap
ten uitvaart hebben begeleid.

2025 ALLERZIELEN 2026

29 oktober	Annie Tychon	77 jaar
18 november	Joop Vluggen	73 jaar
7 december	Mia Jaminon-Prevoo	99 jaar
25 januari	Maria van der Heijden- Belleflamme	95 jaar
17 maart	Cato van Wersch-Eussen	90 jaar
4 april	Tiny Vluggen-Schoonbrood	91 jaar
18 april	Annie Kicken-Zinken	89 jaar
7 juni	Theo Botterweck	86 jaar
13 juni	Finy Loozen-Crutz	97 jaar
9 augustus	René Rikers	69 jaar
21 augustus	Mia Simon-Simon	86 jaar
27 augustus	Marielouise Kremer-Eijgelshoven	90 jaar
22 september	Bertin Vanhommerig-Nicolaije	86 jaar
2 oktober	Sjef Prumpeler	81 jaar
5 oktober	Sjef Hocks	76 jaar

Een groene rustplaats..... Zonder zorgen.

Op begraafplaats Past. Rutenstraat is een groene begraafruimte beschikbaar. Een rustige, vertrouwde plek zonder zorgen voor nabestaanden. Met een standaard grafteken, passend bij uw overtuigingen of de wens van de overledene

- ✓ 20 jaar grafrecht incl. grafteken **€1495**
 - ✓ Geen onderhoud voor nabestaanden
 - ✓ 2e persoon bijbegraven is mogelijk
 - ✓ Met of zonder uitvaart- of herdenkingsdienst
- Ruimte om een bloemetje of grafkaars te plaatsen

Vrijblijvende inlichtingen bij de kerkhofbeheerder
H.J.M. Colen
043 – 455 21 94

Octo Ecclesiae: acht kerken, één geloofsgemeenschap

Beste parochianen,

Op 10 juli hebben we het convenant getekend. Daarmee vormen onze acht parochies nu één federatie: Eys, Epen, Slenaken, Mechelen, Wahlwiller, Nijswiller, Gulpen en Wijlre. Deze nieuwe gemeenschap heeft nu ook een naam.

We ontvingen meer dan 43 suggesties en danken iedereen die heeft meegedacht. Het kerkbestuur koos voor de naam Octo Ecclesiae, die ook door het bisdom is goedgekeurd. De parochies zelf behouden hun eigen naam.

Betekenis van de naam

Octo betekent acht, net als onze acht parochies. Ecclesiae betekent kerken of geloofsgemeenschappen. Het woord komt van het Griekse *ekklèsia*, "zij die geroepen zijn". Kerk is dus meer dan een gebouw. Kerk zijn wij: mensen die samen vieren, bidden en omzien naar elkaar. Iedere parochie houdt haar eigen geschiedenis en tradities, en tegelijk horen we bij één groter geheel.

De acht staat ook voor verbondenheid en een nieuw begin. De eerste christenen noemden de dag van de verrijzenis de achtste dag, en daarom hebben veel oude doopvonten acht hoeken. De inzender van de naam wenst dat onze federatie deze waarden mag uitdragen. Die wens nemen we graag mee als opdracht.

Een woord van de vicaris-generaal

Vicaris-generaal Harry Quadvlieg schreef: "Ik wens u toe dat deze naam u inspireert om de geloofsgemeenschappen binnen uw federatie te leiden naar haar missie, passend bij deze tijd."

Een blik op de toekomst

De tijden veranderen, maar we kijken met vertrouwen vooruit en doen dat samen. We willen een levende gemeenschap zijn waar iedereen welkom is, jong en oud, en waar mensen troost, vreugde en elkaar vinden.

We nodigen u van harte uit om mee te bouwen, ieder op zijn eigen manier.
Octo Ecclesiae: acht parochies, één geloofsgemeenschap.

Kerkbestuur parochiefederatie Octo Ecclesiae